

2012:35

Interpellation av Karin Wanngård (S) om yrkesutbildningar

Dnr 323-1370/2012

Trenden med att allt färre ungdomar söker sig till de yrkesförberedande programmen på gymnasiet fortsätter. För två år sedan sökte sig drygt var tredje elev i Stockholmsregionen till yrkesprogrammen. Förra året var andelen förstahandssökande till yrkesprogrammet nere på var fjärde elev och i år är det 23 procent enligt statistik från den gemensamma Gymnasieantagningen i Stockholms län.

Det här riskerar att slå hårt mot Stockholmsregionens framtida konkurrenskraft och mot möjligheterna att rekrytera personal som ska arbeta för stockholmarnas välfärd. Den skriande bostadsbristen bidrar till att vi inte bara kan förlita oss på inflyttning av yrkeskunniga från andra delar av landet. Länsstyrelsen har nyligen publicerat en arbetsmarknadsprognos för Stockholm år 2020. Den pekar särskilt på brist på utbildade inom vård, omsorg och arbete med barn. De två gymnasieprogram som tydligast utbildar för dessa yrken – Barn- och fritidsprogrammet samt Vård- och omsorgsprogrammet – har allt färre sökande, bara 3,4 procent av eleverna valde något av dessa program som sitt förstahandsval inför höstterminen.

Nyligen presenterade regeringen ett antal förslag till åtgärder som berör den gymnasiala yrkesutbildningen. Mer än tre fjärdedelar av den utlovade satsningen förläggs efter valet 2014. Utifrån regeringens information ter det sig som att den stora insatsen kommer att läggas på lärlingsutbildningarna, en god skolform men som misslyckats ännu mer än den vanliga yrkesförberedande gymnasieutbildningen när det gäller intresse från elever och arbetsgivare. Med undantag för det föreslagna dubblerade stödet till arbetsgivarna kommer satsningarna – såsom intensifierade åtgärder för att öka andelen behöriga yrkeslärare – att få effekt först på lång sikt. Den fråga som alla seriösa bedömare anser vara det stora skälet till att yrkesutbildningarna tappat i attraktionskraft hos elever – de ökade svårigheterna att kunna studera vidare efter gymnasiet – berörs inte alls.

Från regeringen kan Stockholm därmed inte räkna med att få någon verklig draghjälp, men ansvaret för att öka intresset för yrkesutbildningarna är givetvis i första hand stadens, inte statens. Mot bakgrund av detta önskar jag fråga ansvarigt borgarråd följande:

1. Delar borgarrådet en djup oro för hur intresset för yrkesutbildningarna utvecklats?
2. Vilka åtgärder avser den styrande majoriteten i så fall vidta för att vända trenden?

Stockholm den 24 september 2012

Karin Wanngård